

paagældende Mand — en Sikkerhed, der kan bestaa i, at Dommeren efter nøjagtig Prøvelse af samtlige Oplysninger tilstaa den Kvinde, der ikke kan anses for ved Løsagtighed at have gjort sin Troværdighed i herhenhørende Forhold mistænkelig, at aflægge Ed paa, at hun ikke i Undfangelsestiden har haft Samleje med nogen anden end den udlagte Fader — skønnes det, at man uden Betænkelighed kan skride til at statuere et stærkere Familiebaand mellem et saadant Barn og Faderen og, med samme Forbehold til Bedste for ægte Børn som ovenfor angivet, i arveretlig Henseende fritage Barnet for at lide under Følgerne af at være født udenfor Ægteskab. Rettet er det dog formentlig paa dette Punkt at fastholde, at Sagen skal være rejst i den udlagte Faders levende Live, for at fyldig Adgang til, at Modbevisligheder bringes ind i Sagen, kan være sikret.

§§ 4—8 svare til de med samme Tal betegnede Paragraffer i den gældende Lov af 3. April 1900 og indeholde Reglerne om Bidragenes Udbetaling af det offentlige og de dertil knyttede Virkninger. Den væsentligste Forskel, der er indført, er den i det foregaaende antydede Udeladelse af de hidtilværende Forbehold om, at Adgangen til Udredelse af det offentlige bortfalder ved Barnefaderens Død eller Bortrejse fra Landet. Den Usikkerhed i Moderens og Barnets retlige Stilling og den Forhaling i Sagernes Behandling, som disse Indskrænkninger, og i Særdeleshed det med Hensyn til Bortrejse tagne Forbehold, medfører, skønnes ikke at staa i Forhold til den Betydning for det offentlige, som Bevarelsen heraf har; og de Mødre og Børn, som ad denne Vej berøves Underholdsbidrag, falde alligevel jevnlig Samfundet til Byrde, hvad enten det nu sker straks gennem Fattighjælp eller senere ved Udgifter til Børneforsorg eller Omkostninger i Straffesager. Man anser det derfor for forsvarligt paa dette Punkt at tage Skridtet fuldt ud.

I § 8 er der foretaget Ændringer, der udtrykkelig hjemler, at Overøvrighedens Fastsættelse af Normalbidrag fremtidig ogsaa faar Hensyn til de i Forslagets § 2 omhandlede Bidrag.

Lovforslagets Bestemmelser om Forudbetaling og de Skærpselser, som Faderens Forpligtelser i det hele foreslaas undergivne, ville ikke fritage Moderen for i mangfoldige Tilfælde at blive stedet i det pinligste økonomiske Tryk, naar Sag til

Bidragets Erhvervelse først kan rejses efter Barnets Fødsel. Skal der ydes virksom Hjælp til Moder og Barn, maa Foranstaltning hertil kunne træffes allerede før Barnets Fødsel, saaledes at saa vidt muligt Pengene ere rede, naar de skulle bruges. Tysk Ret har erkendt dette og indført, at der før Fødslen kan anlægges en foreløbig Alimentionssag og ske en foreløbig Bestemmelse af Barselsfærdsbidrag og Underholdsbidrag til Moder og Barn.

I nærværende Lovforslags § 9 søges der aabnet Adgang for den udenfor Ægteskab besvangrede Kvinde til efter den 6. Svangerskabsmaaned at opnaa lignende Bidrag saa vel som til at faa dette sit Tilgodehavende udbetalt af det offentlige. At det offentlige derimod skulde betale, uden at Faderens Bidragspligt er, selv blot foreløbig, retslig fastsat, skønnes at ville være en Overskridelse af den naturlige Ramme for saadanne Bestemmelser. Ganske vist bliver der her Spørgsmaal om to Alimentionssager, en foreløbig og efter Omstændighederne en endelig. Men det maa ikke overses, at i saadanne Tilfælde, hvor de Forudsætninger vedrørende Undfangelsestiden, som ere lagte til Grund ved den foreløbige Sags Afgørelse, ikke ved Fødslen viser sig fejlagtige, vil den endelige Sag regelmæssig kunne afgøres i en Haandevending.

Anvender man i Tilfældene efter § 9 de almindelige Regler i § 7 om Fattighjælps Virkning paa Grund af det offentliges Udredelse af Bidrag, vil der kunne fremkomme en Mellemtilstand, hvorunder den som Fader sigtede staa som den, der har modtaget Fattighjælp, medens der dog er en Mulighed for, at det ved senere retslig Afgørelse slaas fast, at den paagældende ikke er Fader, og at Bidraget saaledes skal tilbagebetales af Moderen eller regnes for Fattighjælp til hende. Til Undgaaelse af et saa uheldigt og overfor den som Fader sigtede ubilligt Forhold foreslaas det, at Udredelsen fra det offentliges Side af foreløbigt Bidrag efter § 9 ikke skal have Fattighjælps Virkning efter de almindelige Regler i § 7, men først naar Faderen senere gennem det offentliges Udredelse af endelig fastsatte Bidrag alligevel staa som den, der har modtaget Fattighjælp.

§ 10 1ste Stykke svarer til den hidtil gældende Lovs § 9 1ste Stykke. I andet Stykke er der givet nærmere Bestemmelser om Betingelserne for Faderens Adgang til at faa Barnet udleveret til Forsørgelse, i